

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Liber Theologiæ Moralis, Viginti Qvatvor Societatis Iesv Doctoribvs Reseratvs

Escobar y Mendoza, Antonio de

Lvgdvni, 1659

IV. De Priuilegij ambiguitate & explicatione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41066

CAPVT III.

De Privilegij vsu.

8. **P**otest ne vti privilegiatus indulto concesso, quolibet in loco intra concedentis ditionem? Potest, si absolute, & absque loci determinatione concessum est; quia privilegium huiusmodi iuxta facultatem concedentis generale censetur. Privilegium autem, quod restringitur ad aliquem locum, extra illum non valet. v. g. quia Sede Apostolica privilegium obtinuit duo beneficia in vna Ecclesia retinendi, non potest in alia eodem vti privilegio.

9. **P**rivilegiatus autem potest ne ubique etiam extra territorium concedentis vti dispensatione, aut privilegio personali sibi absque determinatione loci concesso? Maxime, modo in alieno territorio aliqua specialis prohibitio non extet; quia privilegium personale sequitur personam, quoocunque proficiscatur. Fateor per accidens ratione scandali, vel alterius circumstantia fieri posse, vt vtendum non sit personali huiusmodi privilegio.

CAPVT IV.

De Privilegij ambiguitate, & explicatione.

10. **Q**uid praestandum, quando Privilegij verba ambiguitatem continent, & de mente concedentis dubitatur? Recurrendum plane ad coniecturas, aut Princeps adeundus, nisi in mora periculum adsit.

11. **Q**uonam modo autem explicanda privilegia, cum opus est interpretatione? Privilegium pure fauorabile late explicandum est, quantum verborum proprietates parietur, cum nullum prauidicium vlli inde patatur. Privilegium vero odiosum regulariter loquendo, strictè exponendum est, seruata similiter verborum proprietate; odia enim sunt restringenda, fauores ampliandi.

12. **Q**uonam privilegia sunt strictè explicanda? Non quidem ea, quæ continentur in iure communi; nec quæ in corpore iuris continentur, nec quæ versantur circa materiam iuris; habent enim vim legis: sed quæ non continentur in iure; quia censentur ius quoddam priuatum contra ius com-

mune. Dispensationes autem, quæ derogant iuri communi, explicandæ strictè. Item priuilegium, quod liberius delinquendi exhibet occasionem, strictè exponendum.

13. *Facultas absoluendi à reſeruariſ Confefſa 10 concessa, & facultas Iubilei, ſunt ne ſtrictius explicanda, an laxius? Laxius quidem; quia fauorabiles ſunt, modò in damnum tertij non vergant, nec ad ea, quæ ſunt Pontifici Summo ſpecialiter reſeruata, extendantur, vti eſt diſpenſatio in Matrimonio rato, in voto caſtitaſ, aut Religionis; quia in generali conſeſſione haud continentur ea, quæ Superior non eſſet conſeſſurus, ſi ſpecialiter rogaretur.*

14. *Poteſt ne uxor aliqua ratione gaudere priuilegio nobilitaſ, quod uir eiur obrinuit: & filius poteſt frui priuilegio nobilitaſ patri conſeſſo? Poteſt, iure ita diſponente; priuilegium enim non ſolum cenſetur conſeſſum iis perſonis, & rebus, quæ in illo exprimuntur: ſed & iis, quæ in eo comprehenduntur propter uocis ſignificationem, aut actionis connexionem, aut diſpoſitionem iuris.*

15. *Poteſt ne extendi priuilegium ad alios caſus, uel perſonas ob rationis ſimilitudinem? Minimè; quia indultum concedens non uidetur uelle ad alios extendi, niſi in eo ſpecialiter ſignificatiua uoce comprehendantur. Alioquin priuilegia vni Religioni conſeſſa ad aliam arctiorem, uel æqualem tranſirent ob ſimilitudinis, aut rationis paritatem. Colligo hinc priuilegiorum materia à pari, uel à maiori ad minus non eſſe arguendum, niſi minus in maiori includatur. v. gr. concedens uelcendi carnibus facultatem, etiam facultatem uelcendi ouis & lacticiuiſ concedere cenſetur.*

C A P V T V.

Quonam modo Priuilegium amittatur?

16. **A** *Mittit ne Priuilegium uim ſuam obeunte eo, cui fuerat conſeſſum? Amittit proſuſ, ſi priuilegium erat perſonale; tale enim perſonæ affigitur. Reale autem ſucceſſiue ad illos, qui rem ipſam acquirunt, tranſmittitur.*

17. *Quandonam priuilegium perſonale eſſe cenſebitur, vti dignoſcere poſſimus utrum expiret, nec ne? Priuilegium perſonale cenſetur, quando alicui conſeſſum eſt expreſſo ſolum nomine illius, niſi aliter ex circumſtantiis appareat. Quando uerò exprimitur ſolummodo nomen dignitaſ, priuilegium reale*